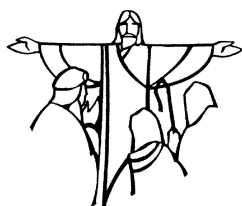

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

IN FESTO ASCENSIONIS

Tekst Luk 24: 49-53. Preken av Asbjörn Hjorthaug (ELBK)

*"For opp til himmelen. Sitter hos Gud Faders høyre hånd.
Skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde."*

Kristi himmelfartsdag, 40 dager etter oppstandelsen forsvinner Jesus fra jorden og til himmelen, Guds evige, helligdom. Det er nærliggende å trekke parallellen til da Jesus var 40 dager gammel. Da bar de ham inn i helligdommen i tempelet. Her ble han lagt inn under loven. Nå er det den triumferende Kristus som forlater den jordiske tilværelse, 40 dager etter oppstandelsen. Han stiger inn og inntar Lammets trone. Nå forsvinner han for apostlenes øyne, men trer fram for alle engelens og de saliges øyne som den forherligede som har utført frelsesplanen og beseiret djevelen, synden og døden. Og det ble jubelfest i himmelen: «Gud stiger opp til jubelrop, Herren stiger opp mens hornene gjaller.» Sal 47,6

Under Jesu himmelferd forandres han ikke slik at hans menneskenatur blir borte.

Nei, det er den samme Jesus som er født av Jomfru Maria, korsfestet, død og begravet og som er stått opp av graven. Nå får Jesus den fulle og hele delaktighet i Faderens Herlighet. Her sitter han ved Faderens høyre hånd. Han har alle Faderens fullmakter. Men hans hender og føtter bærer fortsatt merker etter spikerfestene. Hans panne har fremdeles arr etter tornekronen, og såret i hans side er tydelige for alle og enhver. Han kan ikke glemme oss. Han har tegnet våre navn inn i sine hender.

Det som huimmelfartsdagen hadde jesus bedt om til sin far på skjærtorsdagen, dagen da nattverdens sakrament ble innstiftet: «Og nå ber jeg at du, Far, vil gi meg den herlighet som jeg hadde hos deg før verden ble til.» JOH 17,5. Jesus hadde også undervist disiplene om sin himmelfart: "Hva så når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før?" Joh 6,62 "Ennå en liten stund er jeg hos dere, så går jeg til ham som har sendt meg." Joh 7,33

"I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik hadde jeg sagt dere det. For jeg går for å gjøre istand et sted for dere." Joh 14,2

Disiplene var samlet og kunne samlet vitne om at de så han for opp til himmelen, og at en sky kom og tok han vekk. Dermed følger den usynlige del av himmelferden.

Vi har flere vitnesbyrd i Skriften om at Jesus virkelig er i himmelen: Stefanus like før han blir steinet sier: "Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd." Apgj 7,56. Paulus ser Jesus i et syn utenfor Damaskus: "Da han var underveis og nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham. Han falt til jorden og hørte en røst si til ham: "Saul, Saul hvorfor forfølger du meg? Han spurte hvem er du, Herre?" Og svaret lød: "Jeg er Jesus, han som du forfølger." Apgj 9,3ff. Johannes fikk se et syn der ute på Patmos. Han fikk se inn i himmelen og Lammet som satt på tronen: "Deretter så jeg et syn: Jeg så en åpen dør inn i himmelen." Åpenb 4,1 Så det står fast at Jesus virkelig for opp til himmelen.

Hvordan denne himmelfarten gikk i den delen som apostlene ikke kunne se, leste vi om i salmen i dag: "Gud dro opp mens jubelrop ljomet. Herren kom mens hornene klang" Salme 47

Hvordan kan Gud dra opp til et sted hvor han allerede finnes? Det kan forklares ved at dette gjelder den andre del av guddommen, Jesus som sant menneske. Himmelferden innebar at Jesu menneskenatur med kropp og sjel flyttet opp til himmelen og ble opphøyet til Guds høyre hånd. Når nå menneskenaturen og guddommen er forent så er det rett å si at Gud for opp til himmelen. Jesus fra Nasaret, vår bror, har tatt plass på den allmektige Guds trone.

Til og med englene faller ned på sitt ansikt i tilbedelse. Dette er min stedfortreder. Her står han i mitt

sted. Gud betrakter også meg som opphøyet på denne måten i og med at Jesus gjelder i mitt sted. Her er det store ord og store tanker, men Skriften lærer at slik betrakter Gud oss: rene, rettferdige, hellige og syndefrie og likestilt med den opphøyete Jesus Kristus.

Siste del av Lukasevangeliet omhandler at Jesus gir disiplene et oppdrag samtidig som han tar avskjed med dem. Jesus sier til dem: *« i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. Dere er vitner om dette.»*

Jesu verk for oss skal proklameres for alle folkeslag. Guds rike er et nåderike, et syndsforlatelsens rike. Til dette rike hører alle troende mennesker, mennesker som tror på hans oppstandelse. Videre står det at disiplene skulle forbli i Jerusalem til de ble utrustet for oppdraget med kraft fra det høye. Det er den hellige Ånd som overbeviser verden om synd og om dom. Det er også den Hellige Ånd som har som oppdrag å forherlige Kristus for oss.

Han virker gjennom nådemidlene. Etter Jesu himmelfart er hans kirke et rike her i verden som kjennes igjen ved at ordet forkynnes og sakramentene som brukes slik han har sagt i sitt ord.

Vi ser bibelteksten og hører den leses. Den Hellige Ånd som bor i ordet, ser vi ikke. Vi ser dåpsvannet, brød og vin, men Den Hellige Ånd ser vi ikke. Vi ser ikke at dette badet og denne maten gir oss syndenes forlatelse, men vi tror det. Troen fester tillit til ordet som sier hva det er. Jesus har etterlatt oss synlige tegn på hvor hans rike er. Nå sier han selv at dette er nok for syndere til å bli salig. *«Den som tror og blir døpt, skal bli frelst.»* Dette er rettferdiggjørelse gjennom troen. De som blir fordømt, det er de som ikke tror.

«han løftet hendene og velsignet dem. Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen.»

Dette er Jesus som vår himmelske yppersteprest. Han forsvinner med hevede hender mens han velsigner dem. *"Men Kristus er kommet som øversteprest for de frelsesgoder som vi nå har. Han har gått gjennom det teltet som er større og mer fullkomment, og som ikke er laget av menneskehånd, det vil si: som ikke hører denne skapte verden til. ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen en gang for alle, og således vant han oss en evig forløsning" Hebr 9,11ff* Jesus har igjennom sin himmelfart endelig vunnet oss en evig forløsning. Han er vår yppersteprest som velsigner oss dvs. gir oss tilsagn om og løfter om en evighet sammen med ham. De oppløftende hender og velsignelsen er evangeliet. Det er fredens budskap. Det er ordet om syndens forlatelse. Det er avløsningen.

Dessuten står han der natt og dag i forbønn for oss. Han glemmer oss ikke. Hans merker minner han om sine brødre og søstre. Han forsvarer oss inn for Faderen ved å vise til det verk han gjorde i og med korset på Golgata. Han vet hvilke farer vi er utsatt for; synden, vårt eget kjøtt, djevelen, verden. Han ber om at vi ikke skal miste troen på Jesus og syndens forlatelse. *"Han gikk inn i selve himmelen; nå skulle han for vår skyld tre fram for Guds ansikt." Hebr.9,24* Tenk at vi har en talsmann der hos Faderen som kjenner oss ved navn og som vet om hvordan vi har det. Men om Jesus er i Himmelen er han ikke innestengt her. Takket være sin himmelfart kan han nå oppfylle sitt løfte til oss: *«For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.» Matt 18,20* Han er altså hos oss til alle tider der Ordet og sakramentet forvaltes, og han er med oss alle dager. På slutten av evangelieteksten stod det: *«Men de gikk ut og forkynnte overalt, og Herren selv virket med og stadfestet Ordet gjennom de tegn som fulgte.»* Herren arbeidet sammen med apostlene her nede etter Himmelfarten. Han var med dem. Slik er han også her i dag.

Disiplene vendte tilbake til Jerusalem med stor glede, leste vi. De var stadig i tempelet og priste Gud. De hadde løftene med seg. Han skulle snart komme igjen.

Forventningen om at Jesus snart kommer igjen har alltid vært et levende håp hos kristne. Våk og bed, dere vet ikke dagen og timen sier Jesus. Men snart kommer han igjen.

Så er det slik at for hver time og dag som går, nærmer vi oss det mål Gud har satt oss i himmelen. Til å passe på oss og holde oss oppe, har han gitt oss den Hellige Ånd.

En gang kommer vår time da dette skal bli virkelighet. Vi vet ikke timen eller dagen.

Vi vet om de som har gått foran oss. Vi vet at for hver dag som går er vi en dag nærmere.

Enten skal vi oppleve at Kristus kommer igjen, slik som han for opp eller så skal vi få komme hjem før dette skjer. Uansett får vi også oppleve himmelferdsfesten. Det er noen som venter oss der oppe. Da skal vi inn i den store skaren som samles for Lammets trone, synge Lammets sang, se ham som han er og takke ham. Det blir en evig gudstjeneste i et fellesskap av en folkeskare så stor som ingen kan telle.

Amen